

ודע עוד דמה שכתוב בדור המדבר למען ענותך לנסותך וגו' ביאורו הוא העינוי היה כדי שיתבחנו שיצאו כל מחשבות לבם מן הכח אל הפועל וגם פירושו הוא מלשון התרוממות כמו הרימו נס על העמים וכדאיתא בזה"ק ושני הפירושים מתאחדים דע"י הנסיון אם יעמדו בהם יהיו הם העליון על כל גויי הארץ וכן המדה הזאת נוהגת בכל דור ודור ובכל איש ואיש שכשהש"י רוצה להעלות את האדם באיזה מדרגה הוא בוחנו תחלה וכמו שאחז"ל אין הקב"ה מעלה את האדם לגדולה עד שהוא בוחנו תחלה. וע"י הבחינה מתעלה האדם ממדרגתו מאד וכמו דאיתא בבבא בתרא (דף י') בחד אמורא ששמע למעלה שהרוגי לוד שקדשו שם שמים אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן ולא דוקא הריגה דה"ה ע"י כל מיני צער ועינוי שהאדם מתיסר בעבור הקב"ה נתעלה מדרגתו לעוה"ב וכדאי' בברכות (ה') ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל וכולן לא נתנן אלא על ידי יסורין ואלה הן תורה וא"י ועוה"ב וכו' עי"ש. גם איתא במדרש רבה אשרי אדם שעומד בנסיון שאין אדם שאין הקב"ה מנסה אותו וכו' עי"ש. וראוי לך לידע עוד דהימים שהאדם עובד להקב"ה בזמן שאין הקב"ה מרבה לו בטובה כ"כ הם נחלקים לו לעד למעלה להזכר שמו לטובה בעבור זה וחושבים להאדם כאלו היה מתחסד עם הקב"ה בזה ומקרא מלא הוא בירמיה כה אמר ה' זכרתי לך חסד געורריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא

זרועה: *אמת ויאלו ס"ג*

לכן כשיש ח"ו התגברות הדינים, וישראל מדאכאים בגזירות רעות, רח"ל צריכים אנו להתחזק ולהאמין ברכי זה הוא לטובתנו, וע"ז תצמח ישועתנו... וזה שאנו אומרים: "אנא בכח גדולת ימין תתיר צרורתי", כלומר בשעה שיש כח וגבורה הנובעים מגדולת ימין, שהוא החסד, תפילתנו: תתיר צרורתי, שהש"ת תתיר ויגלה לעין כל את החסד שטמון ונצרך בתוך הגבורה *אמת ויאלו ס"ג*

ואותם

המרגישים את נעימת כל נועם, בעלי החושים הגשמיים והרוחניים ביותר חדים ויותר מפותחים, הם מרגישים את היסורין בכל מרירותם ואין שום דקירה מדקירותיהם נעלמת מרשת תפיסת החיים שלהם. ובכל זה הם שמחים ביסורים, בידעם שהיסורים הם שלוחי אל עליון, החונן ומרחם, הטוב ומטיב, המנהיג בחסדו כל דור, ומעלה ומצחצח את יצוריו מכל סיג וקדרות, להאירם באור חיי האמת המוחלטים.